

بیانیه دانشجویان سوسیالیست دانشگاه های ایران

پیرامون حوادث و سرکوب های پس از ۱۶ آذر

هم رزمان عزیز!

همان گونه که گمان می رفت، ۱۶ آذر و دو روز پس از آن به صحنه نبرد تخفیف ناپذیر و رادیکال دانشجویان با دیکتاتوری و سرکوب عریان ارتجاع بدل شد! حکومت سرکوبگر اسلامی حتی پیش از باز شدن دانشگاه ها، بار ها تلاش نمود که با تهدید و ایجاد فضای ارعاب دانشجویان را از خط مقدم مبارزه علیه دستگاه سرکوب عقب براند، اما تمام تلاش های دیکتاتوری تا این لحظه بی نتیجه مانده است و جنبش دانشجویی در یکی از گرهی ترین دوره های خود، تا بدین جای تاریخ ساز بوده است و پرچم دار دگرگونی های عظیمی در متن جامعه سرمایه داری امروز ایران گردیده است.

۱۶ آذر مبدا مهمی برای ادامه تحولات اساسی در ایران بود و دانشجویان توانستند به خوبی از عهده نقش خود به مثابه جنبش پیشرو و رادیکال و اپوزسیون قدرتمند رژیم دیکتاتوری اسلامی بر بیایند و داغ نه! بزرگی را بر پیشانی دستگاه سرکوبگر لجام گسیخته بنهند. دانشجویان با شعارهای رادیکال و با تکیه بر قدرت جنبش عظیم و توده ای مردمی که در پس پشت اعتراضات هر روزه دانشجویان نهفته بود، جنبش اعتراضی مردم علیه دستگاه سرکوب حاکم بر ایران و برای احقاق خواست آزادی و برابری را، بیش از یک گام به پیش بردند و همان گونه که همه دیدیم و شنیدیم، در این مسیر هزینه های گزافی نیز متحمل شدند!

وحشت رژیم از شمار دستگیرشدگان، ربوده شدگان، مضروبین و محکومیت های سنگین فعالین دانشجویی آشکار است. اما واضح است که خاموش کردن این اعتراضات حتی با به زندان افکندن تک تک دانشجویان نیز میسر نخواهد شد! دانشجویانی که امروز هر کدامشان یک فعال دانشجویی مجرب و آموخته در مکتب تجربه ی یک تحول عظیم اجتماعی - سیاسی هستند.

اکنون رفقای بسیاری در زندان به سر می برند که طی ۳ ماه گذشته در جریان اعتراضات دانشجویی به بند کشیده شده اند. رفقای بسیاری محکوم به احکام سنگین و طویل المدت شده اند، رفقای بسیاری احضار، تهدید و تحت فشار قرار داده شده اند و امروز، پس از برگزاری مراسم ها و اعتراضات گسترده دانشجویی در دانشگاه های مختلف کشور، رفقای دیگری به جمع بندیان اضافه شده اند.

محمد محسن موسوی، نجمانجبران و سبحان حیدری از دانشجویان چپ و سوسیالیست شیراز، فرزاد کلبعلی از دانشجویان چپ دانشگاه تهران، محمد یوسف رشیدی از دانشجویان سوسیالیست پلی تکنیک مهدی الهیاری از دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب و از جمله دانشجویان طیف چپ و سوسیالیستی هستند که طی روزهای گذشته روبرو شده و در بازداشت به سر می برند.

در همین اثنا، حکم باورنکردنی و شرم آور محمد پور عبدالله از دانشجویان آزادی خواه و برابری طلب پس از ۱۱ ماه بازداشت وی توسط دادگاه انقلاب صادر می گردد که وی را به ۶ سال حبس تعزیری محکوم نموده است.

ده ها دانشجو از دانشگاه های تهران، شیراز، خواجه نصیر، پلی تکنیک، و... اکنون در زندان به سر می برند، دانشجویان بسیاری در اهواز، همدان و مشهد مورد ضرب و شتم اوباش قرار گرفته اند، شرایط امنیتی بر تمام دانشگاه های فوق الذکر و دیگر دانشگاه ها از جمله قزوین، کرج، یاسوج، کرمانشاه، اصفهان، نجف آباد و... برقرار است تا دانشجویان را تحت فشار قرار داده و از ادامه اعتراضاتشان جلوگیری نمایند.

همه این تلاش های مذبوحانه از سوی حکومت تنها بر مبنای هراس این رژیم از ادامه اعتراضات صورت گرفته و میگیرد اما بدیهی است که پیروزی، از آن دانشجویان مبارز و جنبش اعتراضی مردمی است که رنج سی ساله برده اند.

در کنار سرکوب سازمان یافته دانشجویان شاهد سرکوب فعالین کارگری و دستگیری، اخراج و اعمال فشار بر آنان هستیم که دستگیری چند تن از اعضاء کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری و اخراج و اعمال فشار بر اعضاء سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه و اخراج و در زندان نگه داشتن "منصور اسالو رئیس سندیکای اتوبوسرانی تهران وحومه" از آن جمله اند، و هم زمان شاهد آنیم که فعالین کارگری در شهرستان سقز و کارگران ایران خودرو از مبارزات دانشجویان دفاع می کنند و سرکوب آنان را به شدت محکوم می نمایند؛ که این خود نشانه ای بر اعتلای سطح جنبش رادیکال آزادی خواهانه مردم و هم بستگی جنبش های اجتماعی به ویژه جنبش دانشجویی و جنبش کارگری است.

اکنون جنبش دانشجویی بر سر یک دو راهی قرار دارد که می تواند این جنبش را به دوسوی متضاد هدایت نماید. از سویی سران جریانات اصلاح طلب و رهبران خودخوانده جنبش سبز با تاکید بر شعارهایی که موجودیت دستگاه حاکم را زیر سوال نمی برد و به مثابه بخشی از حاکمیت، خواهان سازش و سهم خواهی از دستگاه سرکوب هستند و جنبش دانشجویی را نه ظرف مصاف با دستگاه حاکم برای تحقق خواسته های رادیکال جنبش مردمی علیه دیکتاتوری، بلکه آنان را جهت مقاصد سیاسی خود فرا می خوانند. از دیگر سو جنبش فراگیر و رادیکال دانشجویی که بر خلاف ادعای جریانات راست اکنون عملاً دنباله رو رفرمیست ها نیست، با شعارهایی که رژیم سرکوبگر را زیر سوال برده و خواهان پایان دادن به سرکوب و اعمال وحشیانه علیه اعتراضات مردم است، مبارزات خود را به پیش می برند. توده عظیم دانشجویان رادیکال بایستی با ادامه دادن راه دوم و با تاکید بر خواست ها و مطالباتی مانند اتحاد جنبش رادیکال و توده ای مردم با جنبش کارگری و خواست های اقتصادی و سیاسی آن، آزادی زندانیان سیاسی، لغو تبعیض و جدا سازی جنسیتی در همه عرصه های اجتماعی و سیاسی، و به میان کشیدن خواست ها و مطالبات اقتصادی و سیاسی توده ای محروم جامعه، جنبش رادیکال دانشجویی را در کنار بخش اعظم جامعه قرار دهد و در این گرهگاه تاریخی در راستای تحقق خواست های آزادی خواهانه مردم محروم و رنج دیده به خوبی ایفای نقش نماید .

دانشجویان سوسیالیست، به عنوان بخشی از بدنه این جنبش رادیکال، فراگیر و عظیم، ضمن محکوم کردن بربریت سازمان یافته رژیم اسلامی، اعلام هم پیمانی و اتحاد با همه دانشجویان و کارگران مبارز و معترض می نمایند و بیان می دارند که از هیچ تلاشی در راستای مبارزات دانشجویان و مردم مبارز ایران علیه دیکتاتوری حاکم فروگذار نیستند.

دانشجویان سوسیالیست هرگونه خط سازش یا تفرقه افکنی میان دانشجویان معترض بر مبنای منافع مشخص گروهی و جناحی، را به شدت محکوم می کنند و به شدت اعلام می نمایند که هرگونه کوششی در این جهت، ایستادن کنار دیکتاتوری و ارتجاع حاکم است و فوراً با آن برخورد خواهد شد. در همین راستا بر رادیکال تر کردن جنبش دانشجویی در جهت تحقق خواست و مطالبات برحق و دمکراتیک آنان تاکید و اعلام میدارد تنها با اتحاد جنبشهای رادیکال و اعتراضی مردم با جنبش نیرومند و متشکل طبقه کارگر به مثابه یک جنبش سوسیالیستی، توان مقابله با سرکوب حاکم بر جامعه را خواهند داشت.

ما هرگونه اقدامی برای جلوگیری از پیشروی جنبش رادیکال دانشجویان به عنوان بخش مهمی از جنبش اعتراضی و آزادیخواهانه مردم را افشا می کنیم، بر مبارزه متحدانه تاکید می کنیم، رفقایمان را آزاد می کنیم و قاطعانه در این مسیر به پیش می رویم!

زنده باد جنبش پر قدرت و توده ای مردم ایران!

زنده باد مبارزه متحد جنبش دانشجویی و کارگری

زنده باد سوسیالیسم!

دانشجویان سوسیالیست دانشگاه های ایران

۱۹ آذر ۱۸۸